

andre Sager af samme Bestaffenhed maa nyde Fremme i Dag. Jeg har i hvert Fald ikke hørt nogen Modstand i saa Henseende.

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaal om dets Overgang til tredje Behandling jattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden formelig Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinær Pension af Statskassen til Enken efter Overvejinspektør og Medlem af Bestyrelsen for det danske Hedeselskab, Oberstløjtnant Enrico Mylius Dalgas, Marie Christiane Magdalene Røbbe.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Stuel: Jeg vil gerne tillade mig at give det lille Lovforslag den bedste anbefaling. Den store Kærlighed, hvormed Oberst Dalgas har omfattet den Opgave, han havde sat sig at ville løse, den anerkendte og bekendte ubøjelige Energi, han var i Besiddelse af, og den enestaaende Evne, han havde til at samle alle store og smaa, rige og fattige om det smukke Formaal, er saa bekendt over det ganske Land. Det er derfor saa rigtigt, naar det i det andet Ting blev sagt, at hans Minde med Taknemmelighed vil blive bevaret gennem Generationer, og at hans Bortgang vanskelig — ja, jeg kan gerne sige umuligt — vil kunne blive erstattet. Jeg vil derfor gentage min oprigtige Anbefaling for det lille Lovforslag som et ringe Udtryk for den store Gæld, som Fædrelandet staar i til den afdøde.

Breinholdt: Jeg kan ganske og med stor Underlighed slutte mig til den smukke og sølte Udtalelse, vi nys hørte af det ærede Medlem, der nu talte. Jeg har ikke begært Ordet for at forbedre hans Ord, thi det ved jeg, jeg ikke kan. Jeg fattes netop Ord, der tilfulde kunne udtrykke den dybe Erkendtlighed, jeg nærer over for den Mand,

hvis Enke omhandles i dette Lovforslag. Jeg ved, at mine Ord kun ville blive et mat Udtryk for den Beundring, den Taknemmelighed, der i omfatternde Kredse her i Landet næres for den Mand's Livsgerning, en Livsgerning, der er af lige saa enestaaende som blivende Betydning. Naar jeg har begæret Ordet, er det ikke alene for at give min Tilslutning til den smukke Udtalelse, vi nys hørte, men ogsaa fordi jeg straks ved Lovforslagets Fremkomst modtog et Indtryk, hvorom jeg gerne vil tillade mig at sige et Par Ord. Jeg havde haabet, at den ekstraordinære Pension til hans efterladte Hustru tillige ved sin Størrelse vilde ligesom betegne hans enestaaende Livsbedrift. Dette er imidlertid ikke sket, thi man ved, at Rigsdagen allerede tidligere har voteret en Række af Enker en Pension af ganske tilsvarende Størrelse som den, her er foreslaet. Det er langt fra, at jeg med et eneste Ord skulde enten ville undervurdere eller forklejne de Mænds store Fortjenester af Fædrelandet, hvis Enker tidligere have faaet en lignende Pension. Men jeg tror dog at turde sige — ja jeg taler her blot paa egne Vegne, har ingen Udformt til at tale paa nogen andens — at det vilde have fundet en udelte Tilslutning i meget store Kredse af Befolkningen og have vaakt almindelig Glæde, om den Pension, der her er foreslaet, havde haft en noget enestaaende Størrelse, der ligesom kunde betegne hans enestaaende Livsbedrift og derved være et nogenlunde Udtryk for den Taknemmelighed, og jeg tør vel sige den enestaaende Taknemmelighed, der rundt omkring i Nationen næres for Hedens Grobrer. Jeg drister mig ikke til paa egen Haand at tage Initiativet til et Forslag, der skulde gaa i den Retning, jeg her har omtalt. Men hvis dette høje Ting skulde dele de Jøleffer, jeg har tilladt mig at udtale, tror jeg dog ikke, der vilde være noget i Vejen for at give dem et synligt Udtryk gennem et Ændringsforslag. Thi naar vi i Gaar vovede at sende Tiendeafløsningsloven ned til det andet Ting, med en i og for sig temmelig ubetydelig Ændring, tror jeg, der i denne Sag intet vilde voves ved at sende Lovforslaget tilbage til en eneste Behandling i Folketinget, der jo med saa stor Varme har omtalt den Mand, hvis Enke dette Lovforslag omhandler.

Th. Nielsen: Ja, Dalgas hørte aabenbart til vort Lands betydeligste Mænd eller dets betydelige Mænd, og paa sit Omraade var han vel endog saa den betydeligste. Den Befolkning, der har haft Lejlighed til